

Haaveiletko sinäkin uudesta elämästä Thaimaassa? Kati maksoi unelmastaan kovan hinnan

Kati Häkkinen rakensi miehensä kanssa luksushotellin Thaimaahan. Sitten tuli masennus ja ero, mutta yhtiökumppanuus miehen kanssa jatkuu.

Taina Värri
Seura 49/2015 | 5.12.2015

8 min
Luettu (11 767)

Tämä on paratiisi, ajattelivat **Kati Häkkinen** ja **Atte Savisalo**, kun he saapuivat Thaimaassa luonnonkauniille rannalle seitsemän vuotta sitten. Valkoinen hiekkaranta tuntui jatkuvan loputtomiin. Vesi oli kirkaanturkoosia, ja vaaleanpunaiset delfiinit sukelsivat kauempana.

Reppumatkalaiset jäivät rannalle, jonne muut turistit eivät olleet löytäneet. Oli vain meri, taivas ja yhdeksän kilometrin pituinen hiekkaranta, Nadan Beach.

Jo muutaman päivän päästä pariskunta oivalsi, että rannalla piili myös bisnesmahdollisuus. Sinne saisi hyvän hotellin. Thaimaassa ulkomaalaiset saavat omistaa maata vain yhtiön kautta. Kati ja Atte perustivatkin nopeasti yhtiön ja tekivät kaupat rantatontista jo samalla reissulla.

”Meillä ei ollut hotellibisneksestä muuta tietoa kuin omat matkakokemuksemme. Halusimme perustaa hotellin, josta itse pitäisimme. Meillä oli unelma, johon uskoimme.”

Atella ja Katilla on kummallakin yrittäjätausta, ja he tulevat yrittäjäperheistä.

”Minun isäni kasvatti tomaatteja, kurkkuja ja teki rakennushommia. Aten perhe on myös yrittäjäperhe, mutta paljon suuremmassa luokassa.”

Aten vanhemmat perustivat Mikkeliin teknologiayrityksen Savcorin, joka tukee muun muassa balettia Ballet Mikkelin kautta.

Ennen Thaimaata pariskunta työskentelikin Savcorissa. Kati johti Ballet Mikkelä, ja Atte oli yhtiössä financial controllerina.

Alun perin pariskunta oli tavannut jo alle parikymppisinä Mikkelissä.

”Atte tuli kouluumme kuin taivaanlahja. Hän oli silmissäni maailmanmies, kolme vuotta vanhempi ja asunut Yhdysvalloissakin. Kun hän sitten kiinnostui minusta, se oli menoa.”

HYVÄÄ JA HUONOA

Pariskunta osti rantatontin Thaimaasta toukokuussa 2008, rakentaminen alkoi saman vuoden joulukuussa. Noihin aikoihin Kati alkoi odottaa perheen esikoista, nyt kuusivuotiaasta **Ninoa**.

”Ne olivat siihenastisen elämäni jännittävimmät, mutta myös hauskimmat ajat”, Kati muistelee.

Alussa rakentaminen sujui hyvin, mutta sitten alkoivat vaikeudet. Työn laatu heitteli, ja huijarit vetivät välistä. Kati ja Atte joutuivat taistelemaan kiristystä vastaan ja käräjöimään rakennusyhtiön huonosta työn laadusta. Oikeusjutut veivät voimia, vaikka he lopulta ne voittivatkin.

Designhotelli valmistui kuitenkin nopeasti ja sai nimekseen Aava. Avajaiset pidettiin 2009. Matkailijat löysivät sen nopeasti, bisnes alkoi lupaavasti.

”Moni tekee sen virheen, että pienestä unelmasta kasvatetaan äkkiä viiden hotellin ketju. Sitten ei enää pystytäkään hallitsemaan palvelukonseptia. Me otimme rauhallisesti ja investoimme ihmisiin.”

Samaan hötäkkään syntyi myös pariskunnan ensimmäinen lapsi. Kului pari vuotta, ja Kati oli jälleen raskaana.

Kolme viikkoa ennen toisen lapsen laskettua aikaa Kati ja Atte kokivat järkytyksen. He jäivät tulvan saartamaksi, ja tajusivat, kuinka valtavia ja vaarallisia tulvat voivat Thaimaassa olla.

”Katselin ikkunasta rankkasadetta, kun piha-aitamme romahti. Aluksi en edes tajunnut, mitä tapahtui. Sitten näin vesimassan vyöryvän taloamme kohti. Talo jäi tulvan keskelle.”

Seuraavana päivänä perhe pakeni lähellä olevalle Koh Samuun saarelle.

Samaan aikaan sattui muitakin vastoinkäymisiä.

”Huomasimme, että olimme palkanneet ammattitaidottomia johtajia, jotka eivät osanneet hoitaa kunnolla hommiaan.”

Pahin oli kuitenkin uudenvuodenjuhlien ilotulitusonnettomuus. Ilotulitusraketit oli suunnattu väärin, ja ihmisiä loukkaantui. Kaikki tuntui kaatuvan päälle.

Silloin Kati ajatteli ensimmäistä kertaa, että hän lähtee eikä enää koskaan palaa.

Perhe vietti Koh Samuun saarella kuukauden. Atte kävi saarelta lautalla töissä. Perhe muutti takaisin kotiin, kun toinen lapsi, tytär **Aida**, syntyi.

MASENNUKSEN RIEPOTTELEMA

Synnytys sujui hyvin, lapsi oli suloinen, mutta Kati sairastui masennukseen.

Hän ei muista tyttärensä ensimmäisistä viidestä kuukaudesta mitään. Kati alkoi vetäytyä omiin oloihinsa, ja jossakin vaiheessa ajatukset olivat niin mustia, että raivokohtaukset ravistelivat elämää.

”Tajusin, että olen avun tarpeessa, menin psykiatrilta, joka veti minut takaisin normaaliin elämään.”

Pian tämän jälkeen alkoi myös Katin fyysinen nousu. Hän katsoi valokuvaa, joka oli otettu ystävänsä häissä Suomessa. Valokuva herätti hänet.

”En uskonut, että se lihava ja pahoinvoiva ihminen olin minä. Mutta kyllä se olin minä. Painoin 85 kiloa.”

Kati aloitti säännöllisen liikunnan ja muutti ruokailutottumuksiaan. Hän juoksi, käveli rannalla ja liittyi joogaryhmään.

Ensimmäisenä vuonna lähti 20 kiloa. Sitten Kati sai kiinni terveistä elintavoista ja pudotus oli maltillisempaa.

Alimmillaan paino kävi 55 kilossa, mutta treenin ja lihasten myötä sitä tuli takaisin. Nyt hän treenaa thainyrkkeilyä usein parikin kertaa päivässä.

TUNNUSTUS JA ERO

Vuonna 2013 Katin ja Aten työ palkittiin. Heidän hotellinsa valittiin maailman 101 parhaan hotellin listalle. He olivat rakentaneet unelmiensa hotellin yhdessä, mutta heidän suhteelleen oli käynyt kuten monelle suomalaiselle hartiapankkirakentajalle.

”Oltiin Aten kanssa yhdessä 17 vuotta, tehtiin pari lasta ja hotelli. Sitten meillä ei enää ollutkaan mitään muuta puhuttavaa kuin työ ja lapset. Käytiin terapiassa ja todella yritettiin, mutta ei saatu enää takaisin sitä, mitä meillä oli joskus ollut.”

He lähtivät työmatkalle Australiaan. Siellä Kati teki päätöksen, että ero on ainoa mahdollisuus.

”Ero oli oma päätökseni. Se oli pitkä, monen vuoden prosessi, ja se tuntui helpottavalta. Minulla ei enää ollut voimia eikä halua yrittää. Olin tunteeni jo käsitellyt, mutta annoin Atelle aikaa hyväksyä tilanteen.”

Ero sujui loppujen lopuksi hyvin.

”Osasimme Aten kanssa hoitaa eron aikuismaisesti ja toisiamme kunnioittaen, joten mitään epäonnistumisen tai pahanolon tunteita ei jäänyt. Tunnen itseni tarpeeksi hyvin hyväksyväkseni itseni juuri sellaisena kuin olen. En kyennyt rakastamaan enää 17 vuoden jälkeen.”

Nykyisin Kati ja Atte ovat yhtiökumppaneita.

”Meillä on hyvät välit ja avaimet toistemme koteihin. Lapset Nino ja Aida käyvät paikallista koulua ja asuvat kanssani. Kun olen matkoilla, Atte asuu kodissani heidän kanssaan.”

THAIMAALAISESSA VANKILASSA

Tuttu nainen tuli äskettäin rannalla Katia vastaan, katsahti Katin punaisia rakennekynsiä ja totesi kitkerästi, että kyllä sinun nyt kelpaa, kun elät helppoa elämää.

”Ajattelin, että tietäisitpä, mitä kaikkea olen käynyt läpi.”

Esimerkiksi Katin vuosi 2015 alkoi dramaattisesti.

”Henkilöstöpuolen ihminen teki meillä virheen, kun ei huomannut yhtä puuttuvaa työlupaa. Viranomaiset tulivat tarkastuskäynnille, ja virhe huomattiin. Minun oli lähdettävä vastaamaan asiasta oikeuteen.”

Kati vietiin Nakhon Sri Thammaratin seudun tutkintavankilaan, jossa pidetään huumekauppiaita ja murhaajia. Hän ei saanut käyttää vessaa kahdeksaan tuntiin, joten hän lakkasi juomasta vettä. Kun käsiin ja jalkoihin napsautettiin raskaat raudat, hän purskahti itkuun.

”Itkin niin, että vartijatkin hätääntyivät ja yrittivät lohduttaa minua.”

Kati käveli kahlittuna kymmenen muun naisen kanssa oikeussaliin. Naiset saivat tuomioita murhista ja huumerikoksista, jotkut jopa kymmeniä vuosia. Katia vaadittiin paljastamaan työntekijä, joka virheen oli tehnyt, mutta hän ei suostunut. Kati selvisi lopulta noin 250 euron sakkorangaistuksella.

”En ollut koskaan aiemmin saanut edes parkkisakkoa. Ensimmäistä kertaa elämässäni itkin pelosta. Kun minut sitten päästettiin lähtemään, huomasin, että se minulta kielletty vessa oli kulman takana. Minua vaan haluttiin nöyryyttää.”

MENKÄÄ JA NÄHKÄÄ!

Kati Häkkisen lempikirja lapsena oli Atlas – Suuri maailmankartasto. Sitä hän selaili kotonaan Haukivuorella ja kuvitteli samalla itsensä eri paikkoihin. Hän oli myös yritteliäs jo nuorena, sillä hän perusti ensimmäisen yrityksensä 16-vuotiaana. Yritys auttoi mummoja siivouksissa.

”Naisten pitäisi uskaltaa enemmän. Ymmärrän sen, että kaikki eivät ole sielultaan yrittäjiä, mutta aina kannattaa nähdä maailmaa. Kun opiskelin Lahden ammattikorkeakoulussa ja Espanjassa markkinointiviestintää, meille tarjottiin ilmaisia harjoittelupaikkoja ulkomailla. Jotkut parikymppiset tytöt eivät lähteneet, koska eivät voineet jättää poikaystävänsä. Raivostuttavaa.”

Kati on käynyt Jyväskylän ja Lappeenrannan yliopistoissa puhumassa nuorille yrittäjille.

”Jyväskylässä oli ensimmäinen keikkani. Siellä oli koroke, ja kun astuin sille ja aloin puhua tajusin, että juuri tätä minä haluan tehdä. Haluan olla yrittäjä – tuli mitä tuli.”